

MỘT SỐ Ý KIẾN VỀ CÔNG TÁC QUẢN LÝ CHẤT LƯỢNG SẢN PHẨM HÀNG HÓA (*)

LÊ KHẮC

Muốn sản phẩm làm ra bảo đảm được chất lượng, cần phải có một số điều kiện, mà những điều kiện này phải tương đối ổn định.

1. Ổn định về phương án loại hình sản phẩm.

Trước tiên là phải ổn định phương án loại hình sản phẩm; vì phương án loại hình mà thay đổi luôn sẽ làm cho công nhân mất nhiều thời gian để làm quen với công nghệ mới, không phát huy được tay nghề, làm cho xí nghiệp khó thực hiện được các biện pháp nâng cao chất lượng sản phẩm; lại thêm nguyên liệu, vật liệu chưa ổn định, đó cũng lại là một trong những khó khăn nhất của chúng ta hiện nay, nên đã làm cho chất lượng sản phẩm không bảo đảm.

Đi đôi với những không ổn định trên, vấn đề tổ chức, đời sống của cán bộ, công nhân cũng chưa thật ổn định, phần nào đã làm cho họ không thể tập trung để sản xuất tốt các sản phẩm. Ở các nước, vấn đề này rất được coi trọng, vì nó rất thực tế. Khi người công nhân không phải lo lắng nhiều về đời sống, tất nhiên họ sẽ tập trung vào làm ra sản phẩm tốt.

Vấn đề chất lượng sản phẩm là vấn đề toàn diện, đòi hỏi người lãnh đạo một cơ sở sản xuất phải nghĩ đến những điều kiện đã nêu trên. Bởi vì những cái đó nó ảnh hưởng rất rõ đến chất lượng sản phẩm. Trong hoàn cảnh nước ta hiện nay, không phải những điều đó đã được thỏa mãn tất cả. Bởi vì chúng ta vừa mới qua một cuộc chiến tranh phá hoại rất ác liệt, đời sống còn có khó khăn, mọi thứ đều còn thiếu, chưa ổn định.

2. Ổn định về nguyên liệu, vật liệu.

Vấn đề nguyên liệu, vật liệu của chúng ta còn phụ thuộc vào nước ngoài. Hiện nay,

nguyên liệu, vật liệu là một trong những khó khăn của cả thế giới. Theo chúng tôi biết, trong việc hợp tác với các nước, người ta có thể cung cấp cho mình toàn bộ nhà máy và cả việc đào tạo công nhân, nhưng vấn đề nguyên liệu, vật liệu thì họ không bảo đảm được. Nếu chúng ta xây lên một nhà máy mà không bảo đảm nguyên liệu, vật liệu thì không được. Nước chúng ta nguồn nguyên liệu, vật liệu cho công nghiệp có hạn; tuy chúng ta có một số nguyên liệu, vật liệu về nông nghiệp và một số nguyên liệu, vật liệu khác, nhưng nói chung không được dồi dào lắm, nhiều cái ta còn phụ thuộc vào nước ngoài. Cho nên, hướng phần đầu chủ yếu của chúng ta hiện nay là làm thế nào tạo nên một nguồn nguyên liệu, vật liệu có ở trong nước, và dùng hình thức trao đổi với các nước khác để đổi lấy những nguyên liệu, vật liệu mà ta không có hoặc thiếu (các nước khác họ cũng đều làm như vậy). Nhưng nói chung, vấn đề nguyên liệu, vật liệu có nhiều khó khăn và rất bị hạn chế, thể hiện ở mấy mặt: một là, chúng ta chưa đủ số nguyên liệu, vật liệu dùng cho kế hoạch; hai là, chất lượng của nguyên liệu, vật liệu không ổn định. Do đó qui trình công nghệ thường bị đảo lộn luôn, khuôn mẫu, gá lắp cũng thay đổi theo, gây ra nhiều khó khăn trong sản xuất.

3. Ổn định về máy móc, thiết bị.

Máy móc, thiết bị qua nhiều năm sử dụng, rồi bị đánh phá, mặt khác không được bảo

(*) Trích bài nói của đồng chí Lê Khắc, Phó chủ nhiệm Ủy ban Khoa học và kỹ thuật Nhà nước ở Hội nghị tổng kết công tác quản lý chất lượng sản phẩm hàng hóa tại Hải-phong, tháng 12-1974.

quản tốt, nhiều nơi bắt máy làm việc quá sức, không chấp hành đầy đủ chế độ định kỳ tu sửa, nên máy móc thiết bị hư hỏng hoặc mất chính xác đi nhiều; do đó chính xác về công nghệ không bảo đảm, và như thế chất lượng sản phẩm rõ ràng là cũng không bảo đảm.

Đồng thời các cơ sở vật chất kỹ thuật để chúng ta bảo đảm chất lượng, kiểm tra chất lượng, quản lý chất lượng được một cách chính xác, như dụng cụ đo lường, dụng cụ kiểm định,... tất cả đều thiếu. Trong sản xuất, những dụng cụ như vậy phải đầy đủ, nhưng thực tế ở các xí nghiệp đều không đủ. Ở một số nơi, lúc đầu đều được Nhà nước trang bị đầy đủ, sau đó mất đi, hoặc hỏng đi nhưng không được thay thế, hoặc bị mất cắp; tình trạng này đáng lẽ phải được chấn chỉnh từ lâu, nhưng ít nơi quan tâm đến. Đi đôi với các thiếu sót trên, hiện nay trình độ quản lý của cán bộ, trình độ của công nhân chúng ta cũng không tiến kịp. Muốn nâng cao chất lượng sản phẩm, không những chúng ta phải lo vấn đề nguyên liệu, vật liệu, vấn đề công nghệ, vấn đề thiết bị, mà còn một yếu tố quan trọng nữa để nâng cao chất lượng sản phẩm lên một bước cao hơn là phải nâng cao trình độ công nhân. Người công nhân chỉ thích hợp với một sản phẩm nhất định, muốn nâng cao hơn nữa chất lượng sản phẩm, bản thân người công nhân phải được bồi dưỡng.

4. Ổn định nền nếp quản lý.

Một trong những tiền đề mà chúng ta dựa vào đây để phát huy được một cách đầy đủ, một cách tốt nhất những biện pháp nhằm nâng cao năng suất lao động, cải tiến kỹ thuật và nâng cao chất lượng sản phẩm là làm thế nào đưa quản lý nói chung, đặc biệt là quản lý kỹ thuật, và quản lý chất lượng nói riêng, dần dần đi vào nền nếp. Việc này chúng ta có thể làm từng bước một, và phải có thời gian mới khắc phục được hết.

Chiến tranh kết thúc đã để lại cho chúng ta biết bao khó khăn; đến nay nhiều vấn đề đã được giải quyết, ví dụ: vấn đề điện, nước, vấn đề giao thông vận tải, chúng ta đã dần dần ổn định. Vấn đề nguyên liệu, vật liệu ta còn khó khăn, nhưng có chiều hướng đi vào thế ổn định.

Chất lượng là vấn đề có thể đặt ra trong bất cứ điều kiện sản xuất nào

Chúng ta không thể đòi hỏi đầy đủ những điều kiện như ở các nước khác mới sản xuất

ra những sản phẩm có chất lượng, mà chúng ta phải đặt vấn đề chất lượng sản phẩm trong điều kiện khó khăn của ta hiện nay. Cho nên *vấn đề chất lượng ở đây tuy có bị hạn chế chừng nào, nhưng là vấn đề có thể đặt ra trong bất cứ điều kiện sản xuất nào*, miễn là nó phù hợp với hoàn cảnh đó, để đạt hiệu quả cao nhất trong điều kiện sản xuất nhất định. Chúng ta cần phải vận dụng tất cả các yếu tố để có thể sản xuất ra sản phẩm tốt nhất trong điều kiện đó.

Trong điều kiện sản xuất như của chúng ta hiện nay, chúng ta không thể đòi hỏi chất lượng của một sản phẩm làm ra phải đạt được như các tiêu chuẩn ở nước ngoài. Sản xuất có nhiều hình thức, chúng ta có thể sản xuất đơn chiếc, sản xuất hàng loạt nhỏ và cũng có thể sản xuất hàng loạt lớn, hoặc rất lớn. Sản xuất với hình thức nào chúng ta cũng đều có thể đặt vấn đề chất lượng ra được cả. Sản xuất từng cái một, sản xuất nhỏ thì tương đối dễ bảo đảm chất lượng sản phẩm; nhưng trong sản xuất lớn, sản xuất hàng loạt (sản xuất có tính chất công nghiệp), chúng ta càng phải quan tâm nhiều hơn vấn đề này. Ở đây chúng tôi muốn nhấn mạnh quản lý chất lượng trong sản xuất công nghiệp với hàng loạt, tương đối lớn. Về phương diện kinh tế mà nói, thì rõ ràng sản xuất theo qui mô nhỏ là không kinh tế, mà phải có một qui mô thích hợp nào đó. Chỉ so sánh với các nước trong phe xã hội chủ nghĩa, thì hiện nay ở nước ta các cơ sở sản xuất còn quá phân tán, có những cơ sở quá nhỏ, và làm ăn như vậy là không kinh tế.

Tổ chức lại sản xuất

Chúng ta phải làm ăn như thế nào để chúng ta tiến lên, tránh tình trạng phân tán, và nên sản xuất với qui mô nhất định nào đó cho vừa với sức quản lý của mình, chứ đừng lớn quá mà không làm được, nhưng cũng không nên nhỏ quá thì lại không kinh tế. Cho nên, chúng tôi nghĩ công thức hiện nay của sản xuất lớn là sản xuất với một qui mô tương đối lớn bằng một kỹ thuật hiện đại và với một phương pháp quản lý khoa học. Đó là một phương thức rất tốt nhằm bảo đảm số lượng và chất lượng — là hai yêu cầu cơ bản của sản xuất. Nói rõ ra là muốn giải quyết một cách đầy đủ cả hai yêu cầu đó (số lượng và chất lượng), chúng ta phải tổ chức lại vấn đề sản xuất có qui mô lớn hơn, đừng để phân tán, đồng thời chúng ta phải cố gắng hơn nữa đưa kỹ thuật tiến bộ vào, và kèm theo đó là phải tăng cường quản lý kỹ thuật.

Mối quan hệ trong việc nâng cao chất lượng sản phẩm

Chất lượng sản phẩm phải là chất lượng toàn diện, nếu một khâu nào đó trong quá trình sản xuất mà sút kém thì nó sẽ ảnh hưởng đến chất lượng sản phẩm. Các khâu phục vụ, các ngành phục vụ cho các ngành khác mà kém cũng ảnh hưởng đến vấn đề chất lượng. Thực ra, không có một ngành nào là không phụ thuộc vào các ngành khác, không có một xí nghiệp nào mà một mình làm từ đầu đến hết tất cả các chi tiết của một sản phẩm. Đã là sản xuất công nghiệp thì chất lượng sản phẩm của xí nghiệp này phụ thuộc vào chất lượng sản phẩm của xí nghiệp khác, hoặc ngược lại. Nâng cao chất lượng sản phẩm của một nhà máy, xí nghiệp nào đó, không phải chỉ một mình nhà máy đó, xí nghiệp đó phần đầu là đủ mà phải có sự phấn đấu chung của nhiều ngành, của nhiều nhà máy xí nghiệp khác và của cả các ngành quản lý khác nữa mới có thể thực hiện được. Trong lãnh đạo, chỉ đạo công nghiệp phải nhìn thấy tất cả các khâu đó mới có thể giải quyết được tốt việc nâng cao chất lượng. Nếu chúng ta chỉ bắt một nhà máy phải phấn đấu nâng chất lượng lên, mà không giải quyết các mặt khác cho nó, thì phần đầu của nó sẽ bị hạn chế. Trong phạm vi của nhà máy, nó có thể khắc phục, nhưng với các mặt không thuộc nó thì nó bị hạn chế.

Vậy muốn chất lượng sản phẩm của nhà máy nâng lên, không phải chỉ có nhà máy đó phấn đấu là đủ, mà phải có sự đóng góp, phấn đấu của các nhà máy có liên quan, và cả các cơ quan có liên quan. Ví dụ như cơ quan kế hoạch, cơ quan lao động tiền lương, cơ quan về vật giá, cơ quan tổ chức cán bộ. Thậm chí cả đến cơ quan thông tin tuyên truyền, giáo dục cũng phải quan tâm đến vấn đề này. Vấn đề rất quan trọng, nếu trong các cơ quan, trên báo chí, đài phát thanh của chúng ta thường xuyên giáo dục những người sản xuất và cả đến người tiêu dùng đều có ý thức đòi hỏi mặt hàng phải có chất lượng, thì rõ ràng đó là cơ sở rất tốt để chúng ta tiến hành quản lý chất lượng. Cho nên, không phải chỉ những người trực tiếp sản xuất phấn đấu nâng cao chất lượng là đủ mà cả những cơ quan khác cũng phải phấn đấu.

Chất lượng của một sản phẩm là tổng hợp sự cố gắng của nhiều ngành, thậm chí của cả một thành phố. Khi chúng ta nói: sản phẩm này làm ra ở Hải-phòng rất là tốt, điều đó không có nghĩa do sự cố gắng của chỉ riêng nhà máy đó làm được, mà phải kể cả công

đóng góp của từ đồng chí lãnh đạo của thành phố cho đến các đồng chí phụ trách về khoa học, kỹ thuật, các đồng chí các ngành chung quanh thành phố. Đây là vinh dự chung cho cả thành phố chứ không riêng gì cho nhà máy đó. Theo chúng tôi biết, có nhiều nơi chưa nhận thức đầy đủ như vậy. Nhiều cán bộ ở các ngành khác coi vấn đề chất lượng là của người khác, không phải là của mình, như vậy là không đúng. Chúng ta phải làm thế nào tất cả mọi người đều phải quan tâm vấn đề chất lượng. Đặc biệt trong xí nghiệp, mọi người cần phải tập trung trí tuệ cùng giải quyết vấn đề chất lượng, như thế mới tốt.

Phương pháp kiểm tra chất lượng và các biện pháp buộc phải sản xuất ra sản phẩm tốt

Bản thân công tác kiểm tra không tạo ra chất lượng, mà chất lượng là do người công nhân tạo ra trong quá trình sản xuất. Để cho thành hình sản phẩm rồi mới kiểm tra thì chỉ có hai cách: hoặc lọc loại đi, hoặc đưa sửa lại mới dùng được. Bởi vậy, công tác kiểm tra là công tác lọc loại; nó tạo ra một áp lực bắt buộc người sản xuất phải tuân thủ đúng các qui cách và yêu cầu trong quá trình sản xuất. Nếu đến cuối cùng, sản xuất ra toàn sản phẩm xấu, phải loại bỏ đi, sẽ kéo theo bao nhiêu lãng phí về nguyên liệu, vật liệu, về sức lao động, về năng lượng, và rất nhiều chuyện lãng phí khác. Cho nên, người ta không đợi đến cuối cùng ra sản phẩm rồi mới kiểm tra. Người ta kiểm tra ngay từ những khâu ban đầu trong quá trình sản xuất để loại trừ những mầm mống gây kém chất lượng nhằm hạn chế thiệt hại. Vì thế, điều lệ quản lý chất lượng, mà đặc biệt là điều lệ quản lý ở trong xí nghiệp rất là quan trọng. Nó có thể giúp loại trừ được những lãng phí do chất lượng xấu, ngay từ khi còn là những chi tiết đơn chiếc, mà không đợi khi lắp ráp thành sản phẩm rồi mới kiểm tra. Cho nên, tuy kiểm tra chất lượng không phải trực tiếp sản xuất ra sản phẩm, nhưng được tính vào trong quá trình sản xuất. Nó tham gia vào từng khâu một trong quá trình sản xuất để bảo đảm chất lượng sản phẩm, ngay từ khâu nhập nguyên liệu, vật liệu cho đến khâu bao bì, đóng gói. Bởi vậy công tác kiểm tra chất lượng được chú trọng trước hết trong quá trình sản xuất. Nhà nước đã ra điều lệ đầu tiên về vấn đề này. Sắp đến, Nhà nước sẽ ra điều lệ kiểm tra cấp Nhà nước, và phải xem đó là một mệnh lệnh của Chính phủ bắt buộc các nhà máy, xí nghiệp sản xuất ra sản phẩm tốt. Đồng thời phải tăng cường

mặt tuyên truyền, giáo dục cho mọi người có ý thức không thể làm ra sản phẩm xấu được. Ở các nước, người ta rất coi trọng vấn đề này. Ngay ở Liên-xô, vào thăm một xí nghiệp, chỗ nào đồng chí cũng sẽ thấy khẩu hiệu nói về chất lượng (như : « Người xô viết không thể sản xuất sản phẩm xấu », hay « Vấn đề chất lượng là của mọi người, vậy anh tự kiểm điểm anh đã làm gì cho chất lượng »), chủ yếu nhằm giáo dục mọi người phải có trách nhiệm, phải hết sức quan tâm đến vấn đề chất lượng.

Vấn đề kiểm tra chất lượng trong quá trình sản xuất có nhiều dạng, nhiều trình độ ; mỗi trình độ người ta kiểm tra một cách khác nhau.

Với sản xuất nhỏ, có thể kiểm tra từng cái một, cái nào hỏng là bỏ, cứ từng cái một xem xét thật kĩ.

Với sản xuất tương đối lớn hơn, thì dùng phương pháp thống kê toán học, người ta kiểm tra đại diện để xác nhận, phát hiện những nhiều (*) trong sản xuất, rồi trên cơ sở đó, người ta điều chỉnh, tìm ngay ra nguyên nhân của nhiều đó, khử nó đi, đưa sản xuất trở lại ổn định. Nếu nhiều đó nằm trong phạm vi cho phép thì không cần phải chỉnh, nếu nó ra ngoài phạm vi cho phép thì phải kịp thời điều chỉnh ngay.

Thường công tác kiểm tra được tính vào giá thành. Nếu dùng nhiều người vào công tác kiểm tra, giá thành sẽ tăng lên. Cho nên, một tổ chức kiểm tra tốt là làm thế nào cho số người làm công tác kiểm tra ít nhất mà lại bảo đảm nội dung chất lượng cao nhất, chứ không phải đưa rất nhiều người vào khâu kiểm tra để bảo đảm sản phẩm tốt nhưng giá thành lại rất cao. Ngược lại, để ít người quá, giá thành không cao nhưng sản phẩm sản xuất ra rất xấu, phế phẩm nhiều, ảnh hưởng đến kinh tế. Cho nên chọn trong hai cái đó, cái nào tối ưu, cái nào vừa phải, vừa đủ số người để kiểm tra, đây là phương pháp kiểm tra có hiệu quả kinh tế cần phải chú ý đến, chứ không phải cứ đưa nhiều người vào làm công tác kiểm tra là tốt.

Với sản xuất rất hiện đại, sản xuất theo dây chuyền tự động hóa rất cao, thì người ta dùng nhiều máy móc điện tử để kiểm tra ; mỗi công đoạn được bố trí một máy kiểm tra, tất cả các chi tiết đi qua nó, nó xác định các thông số và tự động đối chiếu với các thông số chuẩn đã ghi ở bộ nhớ trong máy. Nếu thấy có nhiều, thì có hai cách ; một là máy kiểm tra báo về trung tâm để trung tâm điều chỉnh ngay nhiều vừa phát hiện ở khâu đó ; hai là

máy kiểm tra tự động điều chỉnh ngay tại khâu đó không cần báo về trung tâm. Nếu kiểm tra chất lượng kiểu làm tay thì rõ ràng chậm đi mấy phút là đã ra bao nhiêu sản phẩm không đúng tiêu chuẩn, thiệt hại rất lớn ! Cho nên, cách sản xuất như thế nào thì phải dùng phương tiện kiểm tra tương ứng với cách đó.

Vấn đề chất lượng và tiêu thụ ở các nước tư bản

Ở các nước tư bản, vấn đề chất lượng là vấn đề sống còn của các công ti, xí nghiệp sản xuất. Nói như vậy không phải vấn đề chất lượng ở các nước tư bản đều là tốt cả,

Ở một số nước hiện nay có hội những người tiêu thụ để giới thiệu với khách hàng những sản phẩm đã được kiểm tra.

Đối với các nước xã hội chủ nghĩa, chúng ta sản xuất là vì lợi ích của nhân dân, vì lợi ích phát triển kinh tế của đất nước, cho nên chúng ta phải cố gắng đạt chất lượng cao nhất. Nhà nước chúng ta đã ra điều lệ chất lượng sản phẩm ở các xí nghiệp, đó là cơ hội tốt để chúng ta có thể tăng thêm một bước trong việc xây dựng, nâng cao nền nếp quản lí nói chung và quản lí chất lượng nói riêng.

Công tác kiểm tra chất lượng Trung-quốc.

Công tác kiểm tra chất lượng ở Trung-quốc tuy có cao hơn ta một ít, nhưng đại thể giống như ở ta. Chúng tôi xin đưa một số nhận xét để các đồng chí tham khảo :

— Các bạn Trung-quốc rất xem trọng vấn đề chất lượng. Bạn qui định hàng sản xuất ra là phải dùng được, bán được, chứ không phải sản xuất ra để bỏ trong kho hoặc vứt đi. Đã sản xuất hàng ra là phải có người dùng, phải có người mua, và mọi người đều cho đó là việc thường tình phải như thế.

— Chất lượng sản phẩm làm ra mỗi ngày một nâng cao. Trong một nhà máy, số đông là công nhân, nhưng lãnh hướng công nhân lành nghề ; số kĩ sư rất ít, phó tiến sĩ lại càng không có, nhưng làm ăn rất khá. Mọi người đều nhận thức : đã sản xuất thì sản phẩm phải đúng tiêu chuẩn, đúng chất lượng, như vậy mới gọi là sản phẩm. Còn sản phẩm không đúng qui cách, không đúng tiêu chuẩn, không dùng được, không bán được, không thể gọi nó là sản phẩm được. Bạn bố trí kiểm tra ở tất cả các khâu, ở đây sản xuất không phải

(*) Khoảng cách giữa thực chất của sản phẩm và tiêu chuẩn mà sản phẩm phải đạt.

ở trình độ tự động hóa, cũng không phải ở trình độ sản xuất đơn chiếc mà sản xuất hàng loạt tương đối lớn. Công tác kiểm tra được bố trí ở tất cả các khâu, kiểm tra từng cái một, kiểm tra 100%. Mỗi chi tiết từ khâu này sang khâu khác đều có kiểm tra hết, và cái nào không đạt tiêu chuẩn là loại ra hoặc để sửa chữa lại, hoặc vứt đi, và làm như vậy cho đến khâu thành phẩm cuối cùng. Đến khâu cuối cùng mà sản phẩm không đạt tiêu chuẩn, nếu sửa chữa được, thì sửa chữa ngay khuyết tật đó, nếu không chữa được, thì phá hủy. Kiểm tra được coi như một quá trình sản xuất, nghĩa là trước khi xong một nguyên công gia công chi tiết nào đấy, phải qua kiểm tra rồi mới được chuyển sang nguyên công tiếp sau; khâu nào cũng đều có ghi tên người sản xuất chi tiết đó, sản xuất ra lô đó, đồng thời ghi cả tên người kiểm tra của khâu đó; nếu người kiểm tra ở khâu sau phát hiện lô chi tiết khâu trước sản xuất không đạt thì họ trả lại cho khâu sản xuất trước, và người kiểm tra ở khâu trước chịu trách nhiệm.

Người công nhân làm công tác kiểm tra có nhiệm vụ:

— Không những kiểm tra, đồng thời còn sửa chữa tại chỗ những khuyết tật; không phải hề hổng là vứt đi, mà bản thân người kiểm tra phải sửa lại, điều chỉnh lại. Cho nên người kiểm tra phải là công nhân rất giỏi, có nhiều kinh nghiệm, rất thạo tay nghề.

— Phát hiện và kiểm tra cả các khâu bán thành phẩm. Ví dụ không lắp ráp được, phải điều chỉnh ngay, phải làm thế nào để lắp ráp cho được; nếu không, để đến cuối cùng ra một loạt mà không lắp ráp được thì rất nguy hiểm; ngược lại có thể đề nghị điều chỉnh cả công nghệ, để có thể lắp ráp được.

Đến khâu thành phẩm phải kiểm tra rất kỹ trước khi cho vào đóng gói bao bì.

Ngoài ra, bạn rất luôn luôn chú ý đến công tác cải tiến, nâng cao chất lượng các mặt hàng. Chúng ta đều biết chất lượng sản phẩm có hai phần:

Một mặt do bên sản xuất tạo ra, một mặt do bên thiết kế tạo nên. Về vấn đề này, tôi chỉ xin nói riêng về mặt giá trị sử dụng. Ở Trung-quốc, ở mỗi nhà máy có một tổ nghiên

cứu khoa học kỹ thuật và một bộ phận thiết kế; hai bộ phận này kết hợp với nhau để nghiên cứu cải tiến sản phẩm, hoặc nghiên cứu thiết kế ra sản phẩm mới, hoặc đưa những tiến bộ kỹ thuật khác vào. Thường các bộ phận này dựa vào ý kiến của công nhân, ý kiến của khách hàng trong nước, ngoài nước rồi nghiên cứu cải tiến chất lượng sản phẩm, cải tiến thiết kế, hoặc bắt chước những sản phẩm của nước ngoài, thiết kế lại để sản phẩm có một giá trị cao hơn.

Ở Trung-quốc, sự kết hợp giữa nâng cao năng suất lao động và chất lượng sản phẩm rất là tốt. Từng chi tiết của tất cả những sản phẩm đều sử dụng các thiết bị chuyên dùng để làm ra, chứ không dùng máy vạn năng để trực tiếp sản xuất ra; dùng những máy vạn năng mà Nhà nước trang bị cho để sản xuất ra những đồ gá lắp, những thiết bị chuyên dùng, rồi dùng chính những cái này để sản xuất ra những chi tiết, vì vậy năng suất rất cao, chất lượng rất bảo đảm.

Máy chuyên dùng có nhiều loại, có loại chỉ làm ra một chi tiết, gia công một chi tiết, có loại kết hợp rất nhiều cái, gia công nhiều chi tiết, làm nhiều động tác cùng một lúc, và năng suất rất cao.

Về nguyên liệu và cả về số lượng, bạn không gặp phải khó khăn lắm và rất được bảo đảm. Bạn kiểm tra rất kỹ nguyên liệu, vật liệu trước khi sản xuất, và ngay cả từ trong quá trình giao nhận.

Đối với hàng xuất khẩu đôi khi sản xuất vượt tiêu chuẩn của Nhà nước mà không cần đầu tư thêm nguyên liệu, vật liệu, thêm thời gian.

Về khen thưởng, bạn không có chế độ thưởng vật chất, chỉ có khen thưởng biểu dương về tinh thần, nhưng bạn chú trọng rất nhiều đến phúc lợi tập thể.

Chúng tôi nghĩ hướng của chúng ta một mặt phải có những biện pháp rất nghiêm khắc đối với vấn đề chất lượng, nhưng đồng thời phải biết vận dụng đòn bẩy kinh tế, biết giáo dục anh chị em, chăm lo đời sống của người công nhân, có như vậy người công nhân mới toàn tâm toàn ý sản xuất, và vấn đề chất lượng mới bảo đảm được.